

Nr 87.

Godkänd av första kammaren den 1 april 1930.
Godkänd av andra kammaren den 1 april 1930.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående gäldandet av staten åliggande kommunala och andra utskylder för vissa försvarsväsendets fastigheter.

(Statsutskottets utlåtande nr 53.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 21 februari 1930 dagtecknad proposition (nr 135), vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Eders Kungl. Maj:t under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen att godkänna de av departementschefen i berörda statsrådsprotokoll förordade grunder för gäldandet under innevarande och nästkommande budgetår av staten åliggande kommunala och andra utskylder, avseende vissa försvarsväsendets fastigheter.

Under framhållande av att kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) medfört en utökning av kronans skyldighet att erlägga kommunalskatt, har arméförvaltningen i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t den 6 december 1929 gjort framställning, i syfte att medel måtte ställas till förfogande för gäldandet av vissa skatteutgifter för kronan tillhörande, under lantförsvarets förvaltning stående fastigheter. Med anledning av vad arméförvaltningen i berörda skrivelse anfört, hava marinförvaltningen och flygstyrelsen anbefallts att avgiva yttranden i ämnet, såvitt anginge nämnda myndigheters förvaltningsområden. Sedan dessa yttranden inkommit, hava, efter erhållen remiss, riksräkenskapsverket och statskontoret avgivit utlåtanden i ärendet.

Arméförvaltningen har i nyssberörda skrivelse indelat lantförsvarets fastigheter i skattehänseende i följande fyra grupper:

1) Fastigheter, som jämlikt 5 § 1 mom. c) i kommunalskattelagen den 28 september 1928 vore fria från kommunalskatt, såsom kasernetablissemang, vaktstugor m. m. 2) Fastigheter, förut redovisade under arrende-, jordskylds- och tomtöresmedlen samt Järvafältets arrendemedel, d. v. s. uthyrningsfastigheter samt jordbruks- och skogsfastigheter. 3) Tjänstebostäder. 4) Fastigheter

för fristående industriella anläggningar, såsom Åkers krutbruk, Karl Gustafs stads gevärsfaktori, arméns centrala beklädnadsverkstad m. fl.

För gäldande av skatter, åvilande under 1) och 2) upptagna fastigheter, har arméförvaltningen ansett byggnadsanslaget i framtiden kunde komma till användning, att för fastigheterna under 2) så alltjämt borde äga rum, men att för fastigheterna under 1) en omläggning vore önskvärd. Beträffande fastigheterna under 3) har anförts, att skatterna för innevarande och framtida budgetår borde gäldas av avlöningsanslaget, i den mån icke — i vad avsåge framtida budgetår — annat anslag ställdes till förfogande. Vad anginge fastigheterna under 4), har slutligen framhållits, att för täckande av dem åvilande skatter för nästkommande och framtida budgetår måste ifrågakomma antingen en höjning av byggnadsanslaget eller ock anvisande av ett särskilt skatteanslag.

Därest särskilt skatteanslag icke anvisades, skulle således för framtiden skatterna för lantförsvarets fastigheter komma att gäldas ur två anslag, nämligen byggnadsanslaget — i nödig utsträckning höjt — beträffande fastigheterna under 1), 2) och 4) samt avlöningsanslaget i fråga om fastigheterna under 3). Anvisades åter ett särskilt anslag, syntes detsamma enligt arméförvaltningens mening lämpligen böra omfatta skatterna för fastigheterna under 1), 3) och 4), vilka, i motsats mot fastigheterna under 2), hade det gemensamt, att inkomster därifrån icke tillfördes byggnadsanslaget. Beträffande fastigheterna under 2) vore någon förändring icke nödig.

Därest ett för ifrågavarande ändamål avsett förslagsanslag skulle komma till stånd, borde detsamma enligt arméförvaltningens åsikt begränsas till sådana lantförsvarets fastigheter, som icke utgjordes av uthyrnings- eller jordbruks- och skogsfastigheter.

Arméförvaltningen har ansett sig böra för sin del förorda anordningen med ett särskilt förslagsanslag, begränsat på ovan angivet sätt.

Marinförvaltningen och flygstyrelsen hava uti sina i ämnet avgivna utlåtanden framhållit, att det av arméförvaltningen framställda förslaget om gäldandet av skatter för lantförsvarets fastigheter med fördel kunde tillämpas även beträffande bestridandet av utgifter för skatter för marinens respektive flygvapnets fastigheter.

I utlåtande den 21 januari 1930 har riksräkenskapsverket förklarar sig icke hava något att erinra mot de av arméförvaltningen, marinförvaltningen och flygstyrelsen gemensamt omfattade förslagen rörande gäldandet av de under innevarande och följande budgetår förfallande skatterna, utom såvitt anginge de skatter, som belöpte å fastigheter för fristående industriella anläggningar. Beträffande sistberörda skatter har riksräkenskapsverket uttalat den meningen, att dessa såväl under innevarande som följande budgetår rätteligen borde avföras bland vederbörande industriella anläggningars driftkostnader. I fråga om anvisande för framtiden under fjärde huvudtiteln av särskilda skatteanslag har riksräkenskapsverket i övrigt endast gjort den erinran, att anslagsbeloppen för de olika försvarsgrenarna lämpligen borde sammanföras till ett gemensamt förslagsanslag, varå skulle avföras samtliga hithörande skatter utom sådana,

som belöpte å uthyrnings-, jordbruks- och skogsfastigheter samt fastigheter för fristående industriella anläggningar.

Riksdagen, som icke funnit anledning till erinran mot det av riksräkenskapsverket föreslagna tillvägagångssättet i fråga om redovisningen av här avsedda skatteutgifter och jämväl i övrigt icke haft något att erinra mot vad departementschefen i ärendet föreslagit, får anmäla, att riksdagen godkänt de av departementschefen i statsrådsprotokollet över försvarsärenden den 21 februari 1930 förordade grunder för gäldandet under innevarande och nästkommande budgetår av staten åliggande kommunala och andra utskylder, avseende vissa försvarsväsendets fastigheter.

Stockholm den 1 april 1930.

Med undersätlig vördnad.
